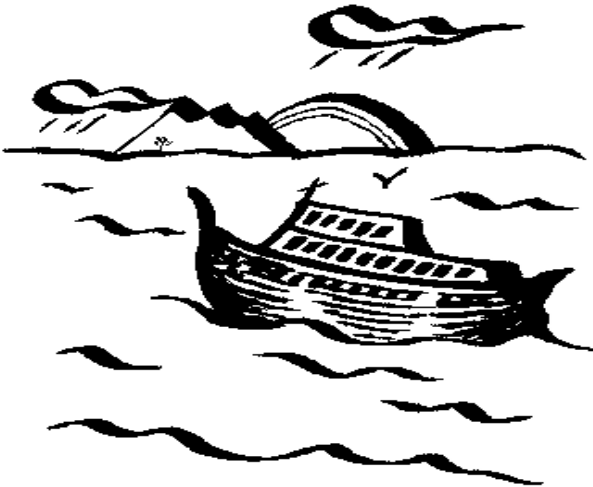

KERKBAND

L' ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

36ste jaargang
15 maart 2015

Psalm 25

*Mijn ogen zijn gevestigd
op God, of Hij mij redt.
Mijn hart, hoezeer onrustig,
heb ik op Hem gezet.*

*Kan ik de nacht verduren
waarin Gij verre zijt?
Gij zult mijn voeten sturen
in 't duister van de tijd.*

*Maar wees mij dan genadig
en richt mijn leven op,
dat ik opnieuw gestadig
kan gaan in 's levens loop.*

*Mijn hart, hoezeer onrustig,
heb ik op U gezet,
mijn ogen zijn gevestigd
op U, tot Gij mij redt.*

Willem Barnard

**De kerkenraad wenst u gezegende
Paasdagen**

Gedachten bij Psalm 25 op zondag "Oculi"

(ds. Willem van Buuren)

Op de vierde zondag voor het Paasfeest zongen we in de kerk uit Psalm 25. Het zijn de woorden uit deze psalm waarnaar de zondag al eeuwenlang is genoemd: "*Oculi mei semper ad Dominum*".

De vertaling van deze Latijnse tekst luidt in het Nederlands:

"Voortdurend zijn mijn ogen gericht op de ENE" en verwijst naar vers 15. Het is niet toevallig dat de oude kerk met deze Psalm de viering begon.

Op weg naar Pasen - in de paarse voorbereidingstijd van boete en berouw - ziet het Godsvolk uit naar redding en bidt het om vergeving.

Het is omringd door rampspoed en beseft haar schuld.

De kern van de uit 22 verzen bestaande Psalm lijkt me te liggen in vs. 11, waar overvloedig onrecht wordt genoemd.

Er wordt een beroep gedaan op Gods Naam.

En het is dié Naam waaraan de bidder vrijmoedigheid ontleent om zijn ogen óp te slaan.

Die Naam behelst een geheim.

Het is geen Naam die zich kennen laat door vrome godgeleerdheid of slaafse boekenwijsheid. Nee, het geheim wordt slechts ontdekt door met deze God op pad te gaan. Gaandeweg leren we iets van de betekenis van zijn Naam kennen. Door met Hem te verkeren, ervaren we wat vriendschap is en trouw.

In verborgen en eerbiedige omgang wordt de God gevonden waarop wij onze ogen in vertrouwen mogen richten.

Zie de mooie bewerking van Ps. 25 op blad 2 van Willem Barnard.

Samenvatting kerkenraadsvergadering (9 mrt, *secretaris*)

Cor Pors opent de vergadering en heet de aanwezige leden en ds. Willem van Buuren, van harte welkom.

De penningmeester is afwezig.

Willem leest een bewerking voor van Psalm 25.

In deze kerkband (blz.2) vindt u deze bewerking van Willem Barnard (Ned. theoloog en dichter).

De notulen worden ongewijzigd goedgekeurd. Ook naar aanleiding van de notulen worden geen vragen gesteld.

De ingekomen en uitgestuurde post.

- α. Bram Gerth is gevraagd om weer een training in hartmassage te organiseren voor de kerkenraadsleden.
- β. Derk heeft commentaar gegeven op de nieuwe website van het IPNZE.
- χ. We hebben besloten om wekelijks onze kerkdiensten aan te kondigen in DE WEEK. De HALLO is gratis maar voor DE WEEK moeten we betalen.
- δ. Er is weer een spontane aanbieding gekomen van een predikant die graag bij ons wil werken.
- ε. We ontvingen een mooie serie foto's van de bloesemtocht op 25 febr. Deze zijn op de website te zien.
- φ. Er is een rouwkaart ontvangen mbt mevrouw Annie Scheele-den Hamer. Ze is op 3 maart overleden op 77jarige leeftijd (zie prikbord).
- γ. Maria Jobse kwam met een voorstel voor leden die alleenstaand zijn om periodiek bij haar te komen in Benitachell op dinsdagmorgen of zaterdagmorgen en dan een thema te bespreken. Mocht u daar belangstelling voor hebben, meldt u dan aan bij Maria (tel. 965 058 224).
- η. Als laatste behandelen wij het uitvoerige werkverslag van ds. Jelle Loosman. Jelle en Ina waren zeer tevreden over onze gemeente, de pastorie en de organisatie. Ze deden enkele suggesties die we besproken hebben.

Jubileumcommissie.

De jubileumcommissie zal in deze kerkband weer een update geven van het programma. De 1ste activiteit, zijnde de bloesemtocht op 25 februari, was een succes.

De 35 deelnemers hebben genoten van de bloesems, het lekkere eten en van elkaar.

Hartelijk dank Allard en Ypie.

Pastorale zaken.

Op dinsdagmorgen 10 febr. was de inloopochtend over het Thema: "Hemel en aarde — tijd en eeuwigheid".

Dit was een zeer boeiende bijeenkomst.

In deze kerkband leest u de nodige reacties over dit thema.

De filmochtend op 19 febr. in de pastorie over de DvD:

"Paradise Now" is goed bezocht en er werd geanimeerd over nagepraat in de huiskamer.

Een aantal activiteiten worden apart behandeld in deze kerkband. Hier wil ik vast noemen:

- Het Paasontbijt dat de kerkenraad dit jubileumjaar gratis aanbiedt op Paasmorgen om 9.30 uur in de kerk.
- De jaarlijkse gemeentevergadering op woensdagmorgen 6 mei (11 uur) met aansluitend een (gratis) lunch. Er is een agenda opgesteld met aantrekkelijke onderwerpen zodat het zinvol en gezellig is om deze bijeenkomst te bezoeken.

De intekenlijsten hiervoor liggen klaar achter in de kerk.

Nogmaals wil de kerkenraad erop wijzen dat u de predikant kunt bellen (of aanspreken) als u met hem in gesprek wilt gaan.

Kerkband. Ieder wordt weer gevraagd om een bijdrage te leveren. Ook u kunt teksten aanleveren die u van belang vindt voor ons allen.

Actie- en besluitenlijst.

- Een door houtwormen aangevreten paneel in de hal van de pastorie wordt vervangen.
- De storing in de nieuwe airco boven het liturgisch centrum is hersteld.
- Op zondag 12 april zal een echtpaar in de dienst het trouwsacrament ontvangen.
- Alle leden hebben een brief ontvangen van de penningmeester mbt ondersteuning van onze kerk.

Rondvraag.

- De volgende kerkenraadsvergadering is op maandagmorgen 6 april.
- De gemeentevergadering zal worden gehouden op woensdagmorgen 6 mei.
- Derk stelt voor om de TV in de pastorie (hoger) op te hangen zodat we beter naar DvD's kunnen kijken als we met velen zijn.
- Willem kondigt aan dat hij zich de komende periode zal bezighouden met het Bijbelboek Exodus (in preek, leerhuis en DvD-middagen in de Ned. Club).

Sluiting. Willem sluit de vergadering met gebed.

Daarna genieten we in een informele sfeer van sobere hapjes, water en sapjes want het is tenslotte vastentijd.

Zegen over huwelijk

Hoewel het echtpaar Buiskool-Stroeven al enige tijd gehuwd is, wensten zij over hun verbintenis alsnog de zegen te ontvangen. De kerkenraad stemt met hun verzoek van harte in.

In onderling overleg is daarvoor de feestelijke tijd na Pasen gekozen en wel de kerkdienst van **12 april a.s.**

Lieve “mensen van God” in Dénia. *(ds. Jelle Loosman)*

“Mensen van God” noemde ik de gemeente steeds in de aanhef van de preek. Maar zo blijf ik me de gemeente ook herinneren na 2 maanden intensief verblijf in Dénia en acht kerkdiensten. Door de vele open contacten rond de vieringen, bij mensen thuis en in de pastorie ontstond er een verbondenheid die verder gaat dan een aantal leuke en interessante ontmoetingen. Die waren er zeker ruimschoots. Maar ik voelde me vooral ook een gezegend mens door de directe reacties in woord en gebaar. Met name wanneer je ervaart dat er in de kerkdiensten geen sprake is van eenrichtingsverkeer. Er was gezamenlijke betrokkenheid op het grote geheim van God en de mensen. Mensen die ieder op hun eigen manier “mensen van God” zijn en proberen te zijn. En een God die de regenboog van veelkleurigheid spant over zijn mensen, wie en wat ze ook zijn. Die regenboog zie ik niet alleen tussen regen en zonneschijn aan de hemel. Eigenlijk worden mensen met elkaar, in al hun veelkleurigheid en verscheidenheid, die regenboog. Zeker als ze 's zondags bij elkaar zijn. Wanneer ze dan zingen en bidden, musiceren en stil zijn, met open oren, harten en handen om een begaanbare weg door het leven te zoeken en te vinden als mensen van God. In die bundel van veelkleurig mensenlicht zag ik iets van het witte licht van Gods goedheid en genade. Ik was blij verrast door de souplesse waarmee nieuwe dingen in de liturgie werden opgepakt. Al bereikte dat waarschijnlijk zijn grenzen bij het staande horen naar de evangelielezing. Maar als het op zingen aankomt: lang leve het nieuwe Liedboek en kerkgangers die daar plezier in hebben. En niet te vergeten de musici die daar met stem en instrument in voorgaan. Bedankt Edo, Cor en Nelleke! Ook mijn complimenten voor de enthousiaste manier waarop velen zich inzetten voor hun medemensen binnen en buiten de kerk. Dat is geloof in actie. Maar ook het geloofsgesprek kreeg de ruimte met name in de inloopochtenden.

Vooral de ochtend over het hoe en wat van een leven na dit leven bleek spannend te zijn. Ik schreef daarover in mijn werkverslag voor de kerkenraad het volgende: “De inhoudelijke kern werd gevormd door de bijbels-theologische constatering dat de bestemming van het aardse leven niet in de hemel ligt, maar dat de hemel bedoeld is om het leven op aarde mogelijk te maken en te richten. Voor de één bleek dat een ontdekking, voor een ander een bevestiging, maar ook soms een teleurstelling. Over het leven na dit leven valt weinig meer te zeggen dan de geloofs-uitspraak dat wij in leven en sterven, in tijd en eeuwigheid in Gods hand zijn. De rest is menselijke invulling en die is in alle tijden verschillend geweest.” In deze Kerkband zal wel blijken dat het gesprek daarover nog wel even door zal gaan. En dat kan geen kwaad in deze gemeente die gewend is aan de meest uiteenlopende invalshoeken. Naast dit alles hebben Ina en ik genoten van ons verblijf in de pastorie. Daar hebben we de kanariepiet van Roel en Reinie Polman nog een week te logeren gehad. Een vrolijke fluit. En zoals aangekondigd maakten we een flink aantal bergtochten in het achterland van de Costa Blanca. Niet alleen waaiden we op de top van de Montgó uit ons hemd maar ook stonden we 1558 m. hoog bovenop de Aitana, de hoogste van de streek. Grote verrassing was de surpriseparty die ons overkwam op mijn (dachten we) stil gehouden 68^e verjaardag. Met grote dank aan allen die daaraan een steentje hebben bijgedragen. Een feest!! In “mijn” laatste kerkdienst zijn we de 40-dagentijd ingegaan op weg naar Pasen. Toen kwam de 40-dagenapp van de PKN ter sprake die voor iedere dag een woord en een tip geeft om je handen te openen voor God en mensen. U kunt die app gratis downloaden in de app-winkel op uw smartphone. En daarmee komt ons wonen en werken in de Nederlandse kerkgemeenschap van Denia tot een voorlopig eind. Ina en ik danken en groeten u allen en wensen u, lieve mensen van God, veel heil en zegen.

Thema: Hemel en aarde – tijd en eeuwigheid

(Derk Rozema)

In deze kerkband gaat u een aantal artikelen lezen over het thema van de inloopochtend van 10 februari.

Het eerste artikel is van ds. Jello Loosman en is de inleiding op het thema.

Het laatste artikel is van ds. Willem van Buuren nadat hij alle voorgaande teksten gelezen had.

De artikelen laten duidelijk zien dat wij een pluriforme gemeente zijn waar meningen uit vele religieuze achtergronden besproken kunnen worden. En dat is erg bijzonder.

Ik denk dat we dit onderwerp maar even moeten laten bezinken. Misschien komt er later een predikant die het een uitdaging vindt om over dit thema nogmaals een leerhuis te houden.

Hemel en aarde – tijd en eeuwigheid *(ds. Jelle Loosman)*

In 2007 was er een inloopochtend gewijd aan het boek van prof. Van Niftrik "Waar zijn onze doden?" met als ondertitel: 10 bijbelse antwoorden. Het moge duidelijk zijn dat de vragen over een leven na dit leven sindsdien niet tot rust gekomen zijn.

In datzelfde jaar 2007 verscheen het boek van de cardioloog Pim van Lommel "Eindeloos bewustzijn" over bijna-dood-ervaringen. De neurobioloog Dick Swaab ging vervolgens in zijn boek "Wij zijn ons brein" in gesprek met van Lommel.

In de Verenigde Staten verscheen intussen een bestseller van de hand van de neurochirurg Eben Alexander "Proof of heaven", in Nederland onder de titel "Na dit leven". Hij meende daarin het wetenschappelijk bewijs te hebben geleverd voor het bestaan van de hemel als plaats waar we na onze dood heen gaan.

Nog kleurrijker en succesvoller was het relaas van een 4-jarig Amerikaans jongetje dat tijdens een operatie naar de hemel reisde. Zijn vader, een evangelical pastor, schreef daarover het boek "Heaven is for real". Dezez dagen moesten zoon en vader erkennen dat hun verhaal op gelovige fantasie berustte.

Intussen is uit recent onderzoek van dagblad Trouw gebleken dat 53% van de Nederlanders gelooft in een hemel. Van de mensen die in God geloven denkt 69% dat er een hemel is voor het leven na de dood. Dat betekent ook dat 31% van de gelovigen niet in een hemel gelooft.

En het betekent dat velen die niet in God geloven wel in een hemel geloven.

Daarom kopte Trouw dan ook: Het hiernamaals is vooral een walhalla zonder God.

Genoeg over alle recente discussies en hypes.

Brengen die ons verder bij de vragen over het leven na dit leven? Weten we nu waar onze dierbare doden zijn en waar we zelf naar toe gaan na dit leven?

Op de inloopochtend kiezen we voor een andere invalshoek.

We kijken naar wat de bijbelse kernwoorden hemel en aarde en tijd en eeuwigheid ons leren over de verhouding God en mens en over onze bestemming als mensen.

En wie weet komen dan onze vragen over het leven na de dood in een helderder licht te staan.

U bent van harte welkom om mee te denken.

Hemel en Aarde (1)

(Allard Draaisma)

Woensdag 10 febr. j.l was er een inloopochtend bij onze predikant Jelle Loosman, verder in dit verslagje aangeduid als ds J.L. Om 10.30 stond de koffie klaar en om het hoofd deze morgen helder te houden was een kopje koffie wel nodig.

Thema van deze ochtend waren de "Bijna dood ervaringen" (BDE) zoals vooral beschreven in het boek van de neurochirurg Eben Alexander.' Dit vanuit de visie hoe wij daar vanuit de Bijbel naar zouden kunnen kijken.

Bij een kritische beschouwing over dit boek van Alexander valt ook aan dit boek nog wel wat af te dingen.

Ds J.L. liet eerst een lied horen van Herman Finkes waarin deze enige humoristische opmerkingen maakt over hemel en aarde. Zelf schoten mij de opmerkingen van Toon Hermans door het hoofd die in een conferentie vertelde dat er maar 1 man op aarde was die het precies wist, nl. zijn broer omdat die krentenbroden leverde aan het klooster.

Ds J.L. stelde dat je eigenlijk een hele Bijbelstudie zou moeten houden over de hemel zoals aangegeven in de Bijbel.

Dus ook over de weg naar de hemel. Als gemeenteleden lag bij ons allemaal toch de vraag, of deze BDE uitgelegd zouden kunnen worden als dat de betrokkene een kleine inkijk heeft gekregen in de hemel. Opvallend is wel dat deze BDE allemaal positief zijn en niet tot grote angsten voor de dood hebben geleid.

Ds. J.L. geeft in zijn inleiding een paar punten weer vanuit de Bijbel, want bij een BDE komt de opvatting van naar de hemel gaan aan de orde. Zijn deze ervaringen te herleiden als een stapje richting hemel, waarna terug gekeerd wordt naar het aardse bestaan?

We kunnen de hemel niet zien als een verblijfplaats van God waar Hij eet, slaapt, zit. In onze begrippen zijn er altijd 2 tegenover elkaar staande begrippen zoals man-vrouw; nat-droog; hoog-laag; zee-land; enz. Zo is ook het begrip hemel-aarde in de Bijbel. Maar nergens het begrip hemel-hel. Vroeger bestond het denkbeeld dat de hemel als een soort halve bol de aarde droeg. Dus de hemel als een soort plaats in het heelal. Is dit een Bijbels beeld? In het onze Vader bidden we ook ; " Uw wil geschiede gelijk in de Hemel zo ook op de Aarde." Vaak is de hemel ook een aanduiding van God zelf.

In de Bijbel komen de goede dingen voor de mensen vanuit de Hemel. De weg is altijd van boven naar beneden.

De begrippen hemel en eeuwigheid zijn ook altijd met elkaar verbonden, maar beiden gaan onze begrippen te boven. Eeuwigheid = eindeloosheid.

Ons is eeuwigheid toegezegd, ook te zien als kwaliteit die God ons geeft. Zo ook gaat het weten van wat er na onze dood met ons gebeurt, ons begrip te boven.

Hemel is een arsenaal van Gods verrassingen. De Jacobs ladder; Pinksteren en zoals verteld in Openbaringen "Het nieuwe Jeruzalem neerdalend uit de hemel".

Wij zijn burgers van een rijk in de hemel, maar dat ben je hier op aarde. Wel leert de Bijbel ons dat we worden bewaard in Gods hart. Onnodig te zeggen dat er na een korte pauze een heleboel vragen te beantwoorden bleven. Vragen, opvattingen, gesprekken met elkaar, uitleg van wat in Bijbel bedoeld werd, wisselden elkaar af. Het was een heel prettig gesprek met elkaar waarbij ook andere waarnemingen over BDE aan de orde kwamen. Moeilijk onderwerp met veel onbeantwoorde vragen en veel aandacht voor elkaars vragen en opvattingen. Maar tot een antwoord op de vraag hoe we BDE moeten zien kwamen we niet. Een fijne morgen!

Hemel en Aarde (2)

(Henk de Jong)

Toen ik nog eens nadacht over wat we besproken hebben op de inloopochtend (10 febr.) kwamen toch nog veel dingen naar voren die we niet besproken hebben, maar er toch wel bij horen.

Terwijl het oude testament (O.T.) erg sober is over het sterven, mogen we toch zeggen dat het O.T. ervan uitgaat dat de gemeenschap met God niet wordt afgebroken, ook niet tijdelijk door de dood.

Wat nog duister is in het O.T., dat is helder in het N.T.

Want dat laat ons niet in het onzekere waar we naar toe gaan terstond na dit leven. Jezus sprak tot de moordenaar die met hem gekruisigd was: Heden zult u met mij in het paradijs zijn. Aan de Filippenzen schreef Paulus vanuit de gevangenis dat hij verlangde heen te gaan en met Christus te zijn.

Sterven viel voor hem samen met naar Christus te gaan. Het boek Openbaringen onthult wat er met trouwe Christenen direct na hun dood gebeurt: zij werden weer levend en heersten als koningen met Christus. Er staat niet dat ze opstonden. Dat is voor later. Hun dode lichamen rusten nog in de aarde. Iedereen denkt dat ze uitgeschakeld zijn. Maar in werkelijkheid zijn ze opgenomen in de regering van Christus (Opb.20:4). Daarom zijn ze nu al gelukkig (Opb. 14:13).

De ziel die bij het sterven naar Christus gaat, is niet een vage schim maar een mens, iemand met een vol bewustzijn. Bij alle verschil blijft het de persoon zoals we hem of haar hebben gekend. Daarom is Abraham onder zijn vrouwde naam in de hemel en wordt van de arme Lazerus uit de gelijkenis gezegd dat hij door engelen gedragen werd in Abrahams schoot. De ziel is de mens zelf zoals hij na zijn dood bestaat. Daarom mogen we onze doden bij hun vertrouwde naam noemen en zeggen dat zij bij Christus zijn.

De Bijbel beschrijft niet hoe zielen er uit zien maar spreekt wel over hen alsof ze een gestalte hebben. Ze kunnen roepen, hebben een stem, dragen witte kleren, hebben palmtakken in hun hand, heersen als koningen met Christus. We mogen daaruit echter niet te veel afleiden voor onze beeldvorming van deze zielen. We brengen in rekening dat de Bijbel ook over God die een Geest is en over engelen die geesten zijn, vaak spreekt alsof ze een lichaam hebben. Maar dat de doden zo getekend worden, bevestigt wel de overtuiging dat ze voluit mens gebleven zijn.

Ook al blijft het voor ons een mysterie hoe dit kan zonder lichaam. Dus niet in het hart van de Vader maar aan het hart van de Vader.

Wat is de hemel?

(ingebracht door Derk Rozema)

In de Bijbel wordt er gesproken over drie hemelen. De eerste hemel is het heelal waar wij tegenaan kijken: de sterrenhemel.

"De hemelen vertellen Gods eer en het uitspansel verkondigt het werk van zijn handen..." (Psalm 19:2).

De tweede hemel heet letterlijk de hemelse gewesten.

Dat is de bovennatuurlijke wereld die je met het gewone oog niet kunt zien. In de hemelse gewesten speelt zich een strijd af tussen engelen (dienaren van God) en demonen (dienaren van satan). "Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten..." (Efeziërs 6:12).

Door de hele Bijbel heen worden confrontaties tussen het koninkrijk van God en het koninkrijk van de satan op een duidelijke en heldere manier beschreven. Een aantal specifieke dingen daarover kun je lezen in het Bijbelboek Daniël.

De derde hemel is de woonplaats van God.

"De Here woont in Zijn heilige tempel; de troon van de Here is in de hemelen; Zijn ogen zien alles en beoordelen wat de mens doet..." (Psalm 11:4).

"De Here heeft zijn troon in de hemel gevestigd, zijn koningschap heerst over alles..." (Psalm 103:19).

"De hemel is mijn troon en de aarde is mijn voetenbank..." (Handelingen 7:49a)

"...dat die persoon weggevoerd werd tot in de derde hemel...dat hij weggevoerd werd naar het paradijs en onuitsprekelijke woorden gehoord heeft, die een mens niet geoorloofd is uit te spreken..." (2 Korinthiërs 12:2b en 4)

Jezus sprak ook al met zijn volgelingen over de hemel.

"In het huis van mijn Vader zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zijn mag, waar Ik ben..." (Johannes 14:2-3).

Hij beloofde zelfs een moordenaar aan het kruis, dat hij samen met Hem in het paradijs, in de hemel, zou zijn.

"En hij (moordenaar) zei: Jezus, denk aan mij, wanneer U in Uw Koninkrijk komt. En Hij (Jezus) zei tot hem: voorwaar, Ik zeg u, heden (nu) zult u met Mij in het paradijs zijn..." (Lucas 23:42-43).

Uiteindelijk zullen er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komen. Johannes, de discipel van Jezus, kreeg daar een visioen over.

"En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbij gegaan en de zee was niet meer... en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbij gegaan.

En Hij, die op de troon gezeten is, zei: zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei: schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig (echt)..." (Openbaring 21:1 en 4-5).

Voor de volgelingen van Jezus brengt deze belofte hoop en verwachting. Als Jezus Christus je Verlosser is, zal Hij je eens thuis halen en mag je komen op de plaats waar Hij is.

"In het huis van mijn Vader zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zijn mag, waar Ik ben..." (Johannes 14:2-3) (<http://www.naarhouse.nl>)

Bijna-dood-ervaringen, Oneindig bewustzijn en

Er is meer na de dood...

(ds. Willem van Buuren)

Dag lieve mensen, bedankt voor de toezending van allerlei fraais over bovenvermelde items. Daar zou je nog maanden mee vooruit kunnen. Maar of het goed is dit onderwerp opnieuw aan de orde te stellen op een inloopmorgen, betwijfel ik zeer. Men wil klaarblijkelijk een antwoord op een prangende vraag. En vanwege de veelheid van meningen die je vandaag de dag daarover kunt vinden, is het mogelijk er wel een jaargang inloopmorgens mee te vullen. Allemaal heel boeiend en interessant voor velen, maar met de Schrift heeft het niet zoveel te maken. Daarin val ik de commentatoren bij (wat niet wil zeggen dat ik op voorhand hun exegese deel). Het lijkt mij dat hier opnieuw en volop spraakverwarring aan de orde is.

En dat vindt zijn oorsprong in de gedachte dat wij hier beneden denken te kunnen opklimmen naar boven.

Dus, van het algemene naar het bijzondere, i.p.v. dat het bijzondere zich aan het algemene bekend maakt.

Dat heet "incarnatie", en dát is pas een Godswonder!

Nee, wij zijn immers mans genoeg. En voor die kennis behoeven wij niet de Geschriften van het Aloude en Nieuwe Testament, die weliswaar ook van een andere wereld getuigen, maar daar verhullend over spreken. Nee, de kennis van die andere wereld doen we op met geschriften van cardiologen en neurochirurgen die hun sporen in de wetenschap verdiend hebben of verdienen. Zij begrijpen dat wij willen weten wat ons te wachten staat en dat wij willen leven, eeuwig lang, en goed(!), want in een hel geloven we al lang niet meer. En aan die wens dient de wetenschap gehoor te geven. Een beetje God zal dat toch begrijpen?

Wij hebben ooit van huis-uit (in kerk of gemeente) wat van een *andere wereld* vernomen en krijgen nu daarvan een soort bevestiging, zonder te beseffen allerlei woorden en begrippen door elkaar te halen, alsof Bijbelse geschriften uit de pen van Harry Mulisch voortvloeiden.

Echter, zonder kennis (en daarmee bedoel ik méér dan alleen met het hoofd) van de Bijbelse woorden (*gebruik een concordantie en zie bv. F.J.Pop: "De bijbelse woorden en hun geheim"*) is de kans van allerlei misverstanden huizenhoog.

Want, wat is die *andere wereld* in de bijbelse geschriften?

Wat wordt er bedoeld als bijbelschrijvers het over de "*hemel*" hebben? Goed, ik zal een poging doen, kort samengevat: Jezus wijst de weg naar die *andere wereld, maar helpt niemand daarheen*. En God is niet in de hemel, maar de hemel is waar God is.

Het is niet de eerste keer dat ik met dit bijltje zou moeten hakken. Zeker, ik wil theoloog zijn en daarop ook aangesproken worden. Maar met alle bijna-dood-ervaringen worden *andere* dan Bijbelse wegen ingeslagen. Soms heel echt, soms zeer speculatief, soms zelfs onzinnig, maar nogmaals: dáár gaat het m.i. in de Schrift helemaal niet over. Je zou bv. kunnen denken aan de veelvuldig gebruikte uitdrukking van "*een nieuw hart*", waar de Schrift over spreekt. Maar daar moet je dan NATUURLIJK geen cardioloog bij halen, evenmin als je een neurochirurg vraagt om uitsluitel over de staat van je "*ziel*". *En als de term "eeuwigheidsleven" valt, moet je niet denken aan oneindigheid, maar aan een met de God van Pasen verbonden leven, dat nú begint.*

Als je bijbels-theologisch iets over het onderhavige zou willen zeggen, moet er wel besef zijn dat je niet aan het grootste en centrale feest van *Pesach/Pasen* voorbij kunt gaan.

Daar wordt *de dooa* en alle *doodsheid* serieus genomen en geen onsterfelijke zielentoestand beleden. D.w.z. dat de mens zoals wij die kennen, naar lichaam én ziel dus (*zonder die combinatie spreken we over wat er op lijkt: een lijk*), geen toekomst heeft en aan de dood is prijsgegeven (Ps. 103).

Als er méér is, is dat een Godswonder. Anders gezegd: Als God zijn geestes-adem van ons wegneemt vallen wij dood ter aarde. Wij komen slechts tot leven op de adem van zijn stem.

Het is on-bijbels te spreken over onsterfelijkheid. Dat doen dan ook de Grieken! Zonder Gods opwekkende daden (die van Paasbelang zijn), zonder zijn ingrijpen, is er geen toekomst.

En als we het nu over God hebben, over wie hebben we het dan eigenlijk? Er zijn Goden bij de vleet en allemaal hebben ze hun eigen godenrijk of koninkrijk (Ps. 82). Heeft God een naam en waarom heeft niemand het dáárover? Als we iets van het geheim daarvan kenden, zouden we ook iets van het land van belofte weten (*wat níét hetzelfde is als de staat Israël*), of van het paradijs (*waar géén maagden wachten*), of van Jeruzalem (*wat níét lijkt op de huidige stad*)...

Bovendien - maar dat is een heel andere reden - heb ik ook niet zoveel zin in het bekom-mentariëren van een gewaardeerd collega, waarvan ik nu (na zijn verslag gelezen te hebben) vermoed dat wij ongeveer gelijk denken.

Als mijn onlangs gepubliceerde column op de website van de kerk, enigszins begrepen is, kan de welwillende lezer voldoende beseffen dat ik niet bereid ben mijn bijbels-theologische kennis weg te strepen tegen de pastoraal-psychologische. Begrip heb ik voor veel, maar we moeten er geen hutsput van maken. Dus laat *Pim van Lomme* vooral zijn gang gaan en *Eben Alexander* eveneens, maar doe niet alsof zij profeten zijn.

Lees dan liever het prachtige boek van *Abraham Joshua Heschel*. En als je dan toch een geschrift uit een andere cultuur wilt lezen kan ik "*De Profeet*" van *Kahlil Gibran* aanraden. We spreken elkaar vast nog wel hier- of daarover.

Geloof op zijn retour?

(ingebracht door Bram Gerth)

Een kop boven een artikel van rabbijn Raphaël Evers in het NIW trok mijn aandacht. De kop luidde:

“Qua religieuze omgeving zijn wij tegenwoordig niet veel verder dan 3300 jaar geleden in het oude Egypte”.

Even lezen dit artikel dacht ik en ja ik vond het een goed artikel en u misschien ook wel. Laten we even voorop stellen dat het onderstaande door een Rabbijn geschreven is en dat hij uiteraard uitgaat van een Joodse achtergrond, maar ik denk dat het prima aansluit bij ons Christelijk gedachtegoed.

Uit een onderzoek van politicoloog Andre Krouwel en godsdienstpsycholoog Joke van Saane blijkt dat geloof in Nederland op zijn retour is. De ongelovigen halen de gelovigen in ons land in. 25 procent zegt atheïst te zijn en dus nergens in te geloven, 31 procent is agnost en weet dus niet of er een hogere macht bestaat en 27 procent is ietsist en zij geloven dus dat er wel zoiets als een hogere macht bestaat. Slechts 17 procent gelooft in het bestaan van een G´d die zich met iedereen persoonlijk bemoeit.

De achtergrond van dit geloofsverval ligt volgens rabbijn Evers in het feit dat de mens zichzelf tegenwoordig in het middelpunt van de aandacht plaatst. De mens is de maat der dingen geworden. Sociale media lijken een belangrijke rol te spelen.

Daar kun je zonder familie en omgeving helemaal jezelf zijn.

Je eigen uniciteit benadrukken is de norm van vandaag.

Qua religieuze omgeving zijn wij tegenwoordig niet veel verder dan 3300 jaar geleden in het oude Egypte.

De Egyptische “ervaring” van het Joodse volk is het arche- en prototype van alle latere geestelijke ballingschappen die we nog steeds kennen en hebben. In Egypte heerste farao die ronduit zei: “Ik ken G´d niet”. Hij wilde niet weten van het bestaan van G´d.

Waarin verschilt nu de moderne benadering van de Joodse? In het Joodse denken draait uiteindelijk alles om de G´ds gedachte. In het Jodendom schiep G´d de mens.

De mens wordt gedefinieerd vanuit een theologische antropologie. De mens is zoals hij door G´d wordt gezien! Hij staat in dialoog met het Opperwezen. De mens leidt geen geïsoleerd bestaan en zijn ideeën vormen niet de “maat der dingen”. Juist hierin onderscheidt zich het Jodendom van het moderne denken dat de mens als een onafhankelijk en zelfstandig wezen beschouwt. De uitspraak “Ik denk dus ik ben” wordt in de Joodse theologie vervangen door: “Ik word gekend door G´d”, dat wil zoveel zeggen als: “Mijn gedachten worden door hem geschouwd en dat bepaalt mijn wezen”. Het mensbeeld in de theologie is dus wezenlijk anders dan het mensbeeld in het moderne denken. Zijn “geschapen” zijn volgt de mens overal en altijd. Zonder kennis van G´d missen morele overtuigingen fundament en stabiliteit. Modernisten stellen mens en zijn rede centraal. Geloof is het denken over de openbaring die van bovenaf inbreekt in de wereld. Daarom is atheïsme in feite minder acceptabel dan ware afgodendienst. Er is een mooi Joods verhaal waarin verteld wordt dat Abraham een intensieve geloofsdiscussie had met Nimrod die het vuur aanbad. In deze dialoog wordt steeds naar diepere oorzaken gezocht. Is het niet beter het water te aanbidden dat immers sterker is dan het vuur? Maar dan is de wolken dienst te prefereren want daar ligt de oorsprong van het water. En de wind dan, drijft die de wolken niet voort, moet de wind niet worden aanbeden? Wanneer deze discussie oprecht wordt voortgezet, dan mag worden verondersteld dat de discussianten de Eerste Oorzaak op het spoor komen. Een vuur – of zonneaanbidder komt dan uiteindelijk terecht bij het G´ddelijke principe, de moderne denker stelt echter zichzelf centraal. Het Jodendom zou ons moeten genezen van onze zelfverering, maar afgoderij van het ego is moeilijk te overwinnen.

Vrij naar een artikel van rabbijn Raphaël Evers.

‘Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen’

(ingebracht door Henk de Jong)

In het lijdens-evangelie komen we opeens Simon van Cyrene tegen. Een man afkomstig uit een plaats in een deel van Afrika dat nu Libië heet en waar veel Joden woonden (vgl. Handelingen 6:9). Misschien is hij op oudere leeftijd teruggekeerd naar Jeruzalem om te sterven en begraven te worden op de Olijfberg, waar de komst van de Messias verwacht werd.

Het kan ook zijn dat alleen gekomen is om het Pesach te vieren. Hoe dan ook, nietsvermoedend loopt hij Jeruzalem binnen, juist wanneer de soldaten met Jezus voorbijkomen, onderweg naar Golgota.

Ik stel me zo voor dat Simon even gekeken heeft, maar toen snel weer wegkeek. Want hiervoor was hij niet gekomen. Morgen is het Pesach. Dan heb je andere dingen aan je hoofd en laat je je niet ophouden door iets wat wel vaker gebeurde: de kruisiging van een ter dood veroordeelde. Simon leidt een keurig leven en dat wil hij graag zo houden. Maar voordat hij het goed en wel beseft, wordt hij door de soldaten betrokken bij Jezus.

Ze dwingen hem om mee te doen door het kruis van Jezus (dat wil zeggen de dwarsbalk) naar de executieplaats te dragen.

Demonisch spel.

Waarom deden de soldaten dat?

Het was regel dat de veroordeelde zelf zijn kruis naar de plaats van terechtstelling droeg. Waarom wordt hiervan afgeweken?

Was Jezus te zwak geworden om nog zelf zijn kruis te dragen?

Van tevoren was Hij al tot stervens toe bedroefd. Een engel moest Hem kracht geven om het vol te houden. Daarna werd Hij in de steek gelaten. Slopende verhoren, de massa schreeuwde, een zware geseling... Zou Hij misschien onderweg al bezwijken?

Toch lijkt dat niet het punt. Als je de evangeliën leest, krijg je de indruk dat Simon wordt ingeschakeld om het ‘spel’ met Jezus nog heftiger te maken. Als je tot je door laat dringen wat hier met Jezus gebeurt, huiver je. Het is vele malen erger dan wat Charly Hebdo c.s. met hun pen doen rond de profeet Mohammed.

Zo kwetsend en vernederend!

Alles en iedereen doet mee: straks vrome voorbijgangers, maar eerst Pilatus en Herodes. En dan de soldaten die Hem een rode soldatenmantel omdoen als purperen koningskleed en een kroon van een doortentak op het hoofd drukken. Sarcastisch salueren ze voor Hem: Wees gegroet, koning der Joden.

Hoe grover, hoe leuker. Jezus zegt dat Hij koning is, daar weten ze wel raad mee door te spelen dát Hij het is.

In dat demonisch spel bedenken ze nog iets.

Ze geven de-Zich-koning-noemende een onderdaan.

Die rol krijgt Simon toebedeeld, of hij nu wil of niet.

Ze gebruiken hem om Jezus nog belachelijker te maken.

Een koning met één onderdaan, één volgeling! En wat draagt hij?

Geen kroon of koninklijke attributen, alleen het middel om zijn eigen koning het zwijgen op te leggen.

Simon wilde zich afzijdig houden. Maar je kunt bij Jezus´ lijden en sterven niet aan de kant blijven staan. Alleen: wat de mensen ten kwade dachten, dacht God ten goede. Hij speelde zijn eigen ‘spel’ van redding. Want het gebeuren liet Simon niet meer los. De gedwongen volgeling werd vrijwillig discipel. En zijn kinderen

Alexander en Rufus konden niet achterblijven.

Wat een merkwaardige koning. Je kunt Hem belachelijk maken met teksten of cartoons, Hem of zijn discipelen doden met kruisen of geweren, maar Zijn koninkrijk komt.

Zelfs voorbijgangers kunnen zomaar gezegende volgelingen worden!

Ds Venderbos

God maakt het naar omstandigheden goed.

(ingebracht door Piet van der Brugge)

Ds. Birke Pratt is één van de drie PKN predikanten in Zaandam. Zij reed in Alkmaar op een avond langs een leegstaand industrieterrein. Op één van de gebouwen stond bovenstaande bijzondere neonreclame. Twee beeldende kunstenaars plaatsen op die plek regelmatig bepaalde spreuken.

Ds. Birke Pratt gaf mij toestemming haar artikel te plaatsen: Een 'Spielerei' tussendoor is altijd leuk. Maar deze keer was ik toch ietwat verrast. De spreuk komt van Martijn Engelbregt, kunstenaar in Bergen:

“God maakt het naar omstandigheden goed”.

Hij geeft er geen uitleg bij.

Op zijn website vinden wij informatie dat hij projecten wil initiëren op de grenzen van ogenschijnlijk onverenigbare gebieden en zo wil vechten tegen de hokjesmaatschappij en mensen wil aanzetten tot denken. Mij spreekt dat wel aan.

De tekst doet me in eerste instantie denken aan een veel gestelde, vaak oppervlakkige vraag: “Hoe gaat het?”

Als iemand dan antwoordt dat het naar omstandigheden goed gaat, betekent dat meestal zoveel als 'het gaat eigenlijk helemaal niet goed, maar het zou nog veel erger kunnen'.....een moment waarop wij verder kunnen vragen, maar het heel vaak niet doen. Maakt God het goed? Is Hij tevreden als Hij na duizenden jaren terugkijkt op wat er van Zijn schepping geworden is?

Dan is het antwoord misschien inderdaad wel dat God het naar omstandigheden goed maakt. Tussen de uitersten van secularisatie en fundamentalisme speelt God nog steeds een belangrijke rol in onze maatschappij. Maar tegelijkertijd moeten wij constateren dat onze wereld in de verste verte nog niet lijkt op het vrederijk zoals dat in de bijbel beloofd wordt.

Het gaat helemaal niet goed..... maar ja, het kan altijd nog erger. Misschien moeten wij toch maar even verder vragen.

De vraag of God het goed maakt hangt misschien ook wel heel erg samen met de vraag hoe het met onze relatie tot God gaat. Maakt die het ook naar omstandigheden goed?

Voelen wij ons nog verbonden met God of wordt Hij eigenlijk steeds meer in de marge van ons bestaan gedrukt?

Dat is geen gemakkelijke vraag en misschien moeten wij wel constateren dat wij in het leven van alle dag God heel vaak uit het oog verliezen. We hebben meestal zoveel te doen en via televisie, internet, facebook en twitter worden wij overspoeld met informatie en beelden die onze aandacht opeisen.

We gaan zo langzamerhand weer op weg naar Pasen.

En ik wil u oproepen om juist in deze periode eens stil te staan bij de vraag hoe het met uw en jouw relatie met God gesteld is. Wat betekent God eigenlijk voor ons in ons dagelijkse leven?

Zoeken wij af en toe de stilte op? Praten wij met anderen over God en wat ons raakt? En heel concreet: hoe wordt mijn geloof eigenlijk tastbaar en zichtbaar in deze wereld?

Want God heeft mensen nodig in deze wereld die aan zijn Koninkrijk bouwen. Dan gaat het goed met Hem en dan komt er misschien wel een moment dat er in grote neonletters zou kunnen staan: “Het gaat goed met God!”

De optochten van de Christianos en de Mores in ALCOY op 25 april.

(Bram Gerth)

De plannen zien er als volgt uit. We lunchen gezamenlijk in een restaurant in Denia waarvandaan we na de maaltijd om ongeveer 15.30 uur worden opgehaald door de touringcar die ons naar Alcoy brengt, een rit van ongeveer 1,5 uur.

De bus parkeert op een daarvoor aangewezen plaats en daarvandaan gaan we te voet naar de plek waar gereserveerde stoelen voor ons klaar staan, een afstand van ongeveer 800 meter, om van het spektakel te genieten.

De eigen bijdrage voor dit evenement bedraagt € 20,00. alles inbegrepen (voor gasten 40 euro).

Wanneer u deze dag wilt meemaken, geef u dan zo spoedig mogelijk op bij mij. .

Mijn telefoonnummer is: (0034)965795152 en mijn e-mailadres:

apgerth@gmail.com

Ik hoor van u!

“The Ten Commandments” (ds. Willem van Buuren)

Op weg naar Pasen willen we ons, in déze periode, richten op het verhaal van de Exodus, de Uittocht uit Egypte, de doortocht door de Rode Zee en de 40-jarige woestijntocht. En daarmee roepen we de Pesachviering of Seidermaaltijd in herinnering die ook Jezus met zijn leerlingen hield. Want Pesach is het oudste en meest centrale feest van Jodendom en Christenheid.

En daarin gaat het om het verbreken van de klusters van de dood en alle doodsmachten die ons verpletteren en gevangen houden. Pasen vieren is uit de dood opstaan, opgewekt worden tot leven. Bij de Exodus geschiedt dat onder leiding van één van Israëls grote profeten. Zijn naam, “Mozes”, doet denken aan de benaming waarmee ook het Godsvolk wordt aangesproken: *zoon. Zóón*, van wie...? Van Farao, van God...? Hoe de verhalen in de kerkdiensten gestalte krijgen, weet ik nog niet precies.

Maar wel is al met de Nederlandse Vereniging van Dénia afgesproken aldaar, onder gezamenlijke verantwoordelijkheid, de film “The Ten Commandments” in twee delen te vertonen.

De data daarvoor zijn: de donderdagen **19 en 26 maart** om 14.00 uur. Ter voorbereiding zal er op dinsdag **17 maart** een inloopmorgen om 10.30 uur in de pastorie worden gehouden. Daar zal voor de aanwezigen dan een leesstuk beschikbaar zijn. En vanzelfsprekend is ook hierbij iedereen van harte welkom.

Etty Hillesum (Ds. Willem van Buuren)

De volgende inloopmorgen in de pastorie is bepaald op dinsdag **7 april**, om 10.30 uur.

We hopen dan met elkaar stil te staan bij het verhaal van Etty Hillesum (een jonge Joodse vrouw die in de oorlogstijd het lot van haar volk deelde). We volgen een stukje van haar weg aan de hand van haar geschriften. Het zijn soms aparte en indringende teksten, die zij ons als dagboek aantekeningen en brieven heeft nagelaten. Daardoor krijgen we niet alleen een inkijk in haar geestelijke groei, maar willen we het puur individuele ook overstijgen en zien wat onszelf tot nadenken stemt en tot lering kan brengen.

Mij lijkt het, in ieder geval ook voor onze tijd, hoogst actueel. Voor deze gespreksmorgen wil ik een reader maken, die dan beschikbaar wordt gesteld.

40 jaar Ned. Interkerkelijke gemeente te Denia

(De jubileumcommissie)

- Voor alle duidelijkheid na enkele vragen hier over: Bij alle activiteiten die georganiseerd gaan worden zal de kerk een deel van de kosten voor haar rekening nemen en soms een bijdrage vragen van de deelnemers, zoals bv. de trip naar Alcoy op 25 april.

- De puzzeltocht komt wat later en het bezoek aan het klooster is voorlopig gesteld op 25 juni.

Het fiscale nummer van onze Kerkvoogdijstichting

(Piet van der Brugge)

Indien u uw belastingaangifte in Nederland indient, moet u vanaf 2014 voor de eerste keer het fiscale nummer van de Kerkvoogdijstichting vermelden. Alleen dan kunt u uw vrijwillige bijdrage of gift opvoeren voor aftrek van belasting. Dit nummer staat vermeld op de website van onze kerk. Op het eerste blad daarvan treft u rechts bovenaan in blauwe letters: “Gegevens kerkvoogdijstichting”. Indien u dat aanslaat staat het benodigde fiscale nummer vermeld met verdere gegevens inzake de kerkvoogdijstichting. Hieronder geef ik het benodigde nummer van onze kerkvoogdijstichting voor u weer:

RSIN/fiscaalnummer ANBI 816040072

Als penningmeester (maar dit geldt ook namens de kerkenraad) wil ik u allen heel hartelijk dankzeggen voor de ontvangen bijdragen en giften!

Op de gemeentevergadering van woensdag 6 mei 2015 zal hiervoor ook verantwoording worden afgelegd.

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- * Dominicaanse Republiek,
- * Ooghulp Wereldwijd,
- * Lilianefonds, en
- * Oikocredit.

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• **Predikant** In maart en april gaat ds. Willem van Buuren voor. In mei en juni komt Maaïke Schepers ons weer bezoeken.

Indien u prijs stelt op huisbezoek verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf aan te vragen bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal medio van de maand beschikbaar. Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 12 april uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraadsvergadering** wordt in principe gehouden op de 1ste maandag van de maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee dagen van te voren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw:

Evangelio-El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700 Denia.

Kerkdiensten:

Elke zondag om 11 uur (aansluitend
koffie/thee drinken)

Pastorie,

tevens correspondentieadres:
Carrer Aristete 23, Marquesa 1, 03700 Denia

Predikant:

Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 578 5045 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:

Voorzitter:	Cor Pors, Javea,	Telefoon:	96 646 0841
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea		96 597 4303
Secretaris	Derk Rozema, Javea,		68 671 7454
Penningm.	Piet v.d. Brugge, Benissa		96 574 8970
Tiny Berkman	Els Poblets		96 647 4705
Chris de Jong	Teulada (Huismeester)		67 772 9509
Bert Boxtart	Javea (red. Kerkband)		67 636 0501

De emailadressen van de kerkenraadsleden vindt u op de website.

Organisten:

Edo Luynenburg	96 575 6547
Chris Ooms	96 578 3694
Cor Pors	96 646 0841
Peter Neeteson	63 497 9620 of
	0031-622413706

Hulp in nood:

Martine Gerth	96 579 5152
Ati de Jong	96 597 4303

Website:

www.kerkdenia.nl

Email:

ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje:

Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland:

Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdij Ned.int. gem. te Denia